

๒๘

หลักทรัพย์

หลักใจ

ไม่อิ่ม ไม่เลิกรา

หลวงตากกล่าวว่

“...การช่วยชาติด้วยการเสียสละเงินทองส่วนตนเข้าเป็นสมบัติกลางนี้จริงๆแล้วเป็นการแก้ไขที่ปลายเหตุ แต่ก็มีความจำเป็นต้องช่วยกัน เพราะคลังหลวงแห่งชาติยังขาดตกบกพร่องอยู่ จึงต้องขอให้ชาวไทยเราทุกคนต่างช่วยกันเสียสละมากน้อยไม่สำคัญ สำคัญที่ต่างช่วยกันอุดหนุนครั้งแล้วครั้งเล่า เหมือนเรารับประทานอาหารไม่อิ่มไม่เลิกรา

การเสียสละก็เช่นกัน เมื่อมีมากน้อยเท่าไร ก็แบ่งมาช่วยหนุนเพื่อชาติเรา

ครั้งแล้วครั้งเล่าเช่นกัน จนกว่าคลังหลวงจะอ่อม ใครมีเงินก็ช่วย มีทองคำก็ช่วย เพื่อเอามาเป็นหลักประกันแก่ชาติ...”

รักชาติไทย ส่งเสริมสินค้าไทย

ท่านเน้นเสมอให้มีความรักชาติ ควรเห็นคุณค่าของสมบัติข้าวของเครื่องใช้ของชาติไทยเราเอง ไม่ควรหลงไหล สินค้าจากเมืองนอกอย่างไรเหตุผล ดังคำเทศนาของท่านว่า

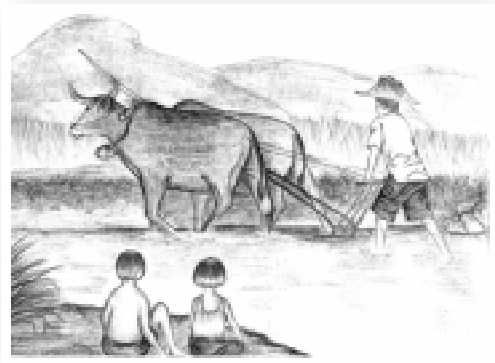
“...การอยู่ให้ประหยัด การกินควรกินอะไร...กินอย่างประหยัด ใช้สอยก็ใช้สอยอย่างประหยัด อย่าฟุ่มเฟือย... เรา

อย่าไปฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมของเมืองนอกเมือง
นาเมื่อไม่มีความจำเป็น... จงขอให้พากัน
รักกันสงวน

มีอะไรของใช้ของสอยเครื่องอยู่
เครื่องกินภายในประเทศไทยของเรา ใคร
สร้างขึ้นมาผลิตขึ้นมา ให้สนับสนุนกัน ซื่อ
ของกันและกัน มาอยู่มากินมาใช้มาสอย
นี่เป็นเนื้อหนังของชาติไทยเรา เลี้ยงชาติ
ไทยของเรา จะเป็นความเข้มแข็งขึ้นมาใน
ชาติไทยของเรา โดยไม่ต้องไปอาศัยคนอื่น
นี่หลักใหญ่

สิ่งภายนอก หากมีความจำเป็น
เราจะซื้อจะหาตามธรรมดาโลกอยู่ร่วมกัน
ก็ต้องมีการผลัดเปลี่ยน มีการแลกเปลี่ยน
เป็นธรรมดา ของเขามี ของเราไม่มี ก็จำเป็น
ต้องซื้อต้องหาจากเขา เขาก็เหมือนกันกับ
เรา นี่เป็นความจำเป็น ใครก็ทราบด้วยกัน
ทุกคน เมื่อจำเป็นอย่างนี้ เขากับเราก็
ปฏิบัติอย่างเดียวกัน

แต่ถ้าไม่จำเป็น เกิดขึ้นจากความ
ฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม อะไรก็ดีตั้งแต่ของนอกๆ
ของเราหาคุณค่าหาราคาไม่ได้ คุณค่า
ราคาไปอยู่กับเมืองนอกเมืองนาเสียหมด

“...ให้รักษาศีลธรรม
และความประพฤติ
ของตน
...อย่าทำตัวหรุๆ หราๆ
ฟุ่มเฟือย...”

อย่างนี้เรียกว่า เราไม่มีหลักมีเกณฑ์ ไม่มี
เนื้อหนัง ไม่มีสง่าราศีภายในตัวของเรา
เลย ประเทศไทยทั้งชาติก็ไม่มีคุณค่า
เพราะคุณค่าไปอยู่กับเมืองนอกเสียทั้ง
หมด...”

ทรงมรดกธรรม

ท่านเน้นจุดสำคัญว่า การแก้ไขที่
จะให้ตรงจุดตรงต้นเหตุก็คือ การทรงเอา
มรดกธรรม มรดกของพระพุทธศาสนา
เอาศีลธรรม ความประพฤติดีงาม ด้วยเหตุ
ด้วยผลด้วยหลักด้วยเกณฑ์เข้ามาอุดหนุน
จิตใจ จนมีหลักประกันภายในจิตใจ นั่นคือ
มีหลักใจ

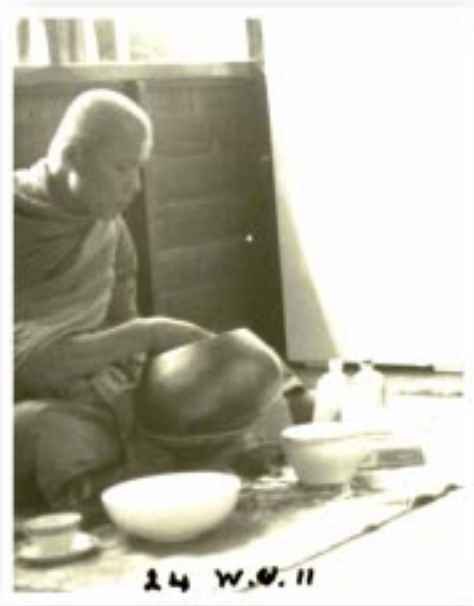
โดยการหันกลับมาปรับปรุงตัว
ของเราแต่ละคนๆ ให้มีความประหยัด ไม่
ลืมนื้อลืมตัว ไม่ฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม การอยู่การ
กินการใ้การสอยการไปการมา ให้มีความ
ประหยัด ให้มีเหตุผลตามอรรถตามธรรม
รักษาศีลธรรมความประพฤติของตน อย่า
ทำตัวหรุๆ หราๆ ฟุ่มเฟือย

ท่านให้ดูพระผู้มีหลักเกณฑ์ภายใน

ในใจเป็นแบบอย่าง เพราะพระเป็นแนว
หน้า เป็นแม่แบบแห่งความประหัด เป็น
ตัวอย่างแห่งความเรียบง่ายมีเหตุผล มีการ
ระมัดระวังควบคุมจิตใจไม่ให้คะนองด้วย
วาทะค้นหาโลกโมโหสิ้นจนเลยเขตเลย
แดน แต่ให้มีธรรมเข้าคอยสกัดกั้น เป็น
เบรคห้ามล้อไว้

การไปเทศนาช่วยชาติในที่ต่างๆ
ทั่วประเทศ ท่านจึงเน้นย้ำเรื่องหลักใจอยู่
เสมอ อันจะทำให้การอยู่การกินการใช้การ
สอยการไปการมาของเรามีหลักเกณฑ์เหตุ
ผลมากขึ้น หลักทรัพย์ส่วนตนก็จะแน่น
หนามั่นคงมากขึ้นตามลำดับ

แล้วก็หันหน้าเข้าช่วยกันอุดหนุน
ชาติเป็นลำดับลำดับเช่นกัน เหมือนเราจับ
ประธาน หลักทรัพย์ของชาติก็จะแน่นหนา
มั่นคงมากขึ้นตามกัน เพราะเหตุแห่งการ
หันมาแก้ไขที่ต้นเหตุของแต่ละคนนั่นเอง
การสร้างจิตใจให้เจริญจนมีหลักเกณฑ์

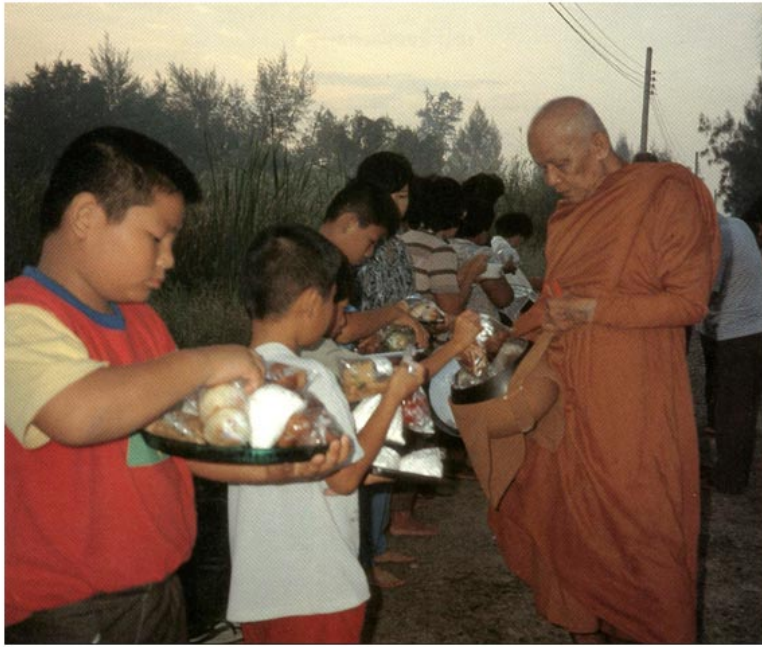
แน่นหนา จึงเป็นการแก้ไขต้นเหตุแห่ง
ปัญหาของชาติอย่างแท้จริง

เสียสละเพื่อชาตินี้...

**เป็นคติแบบอย่างอันดีงาม
แก่เด็กกุลบุตรสุดท้ายภายหลัง**

ท่านกล่าวถึงประโยชน์ของการ
สามัคคีช่วยชาติครั้งนี้ มีผลดีแก่เด็กลูก
หลานดังนี้

“...ความเสียสละเพื่อชาติของ
ตน...เป็นเครื่องประดับชาติของไทยเรา
ก็คือสมบัติของเราเองที่นำออกไปประดับ
แล้วสวยงามไปหมด แล้วนี่ยังจะเป็นเครื่อง
ฝังใจของกุลบุตรสุดท้ายชาวไทยของเขาไป
ตลอดอวสานนะว่า พ่อแม่ปู่ย่าตายายของ
เด็กไทยเรา พาลูกหลานของตนดำเนิน

“...ความเสียสละเพื่อชาติ
ของตน... ยังจะเป็นเครื่อง
ฝังใจของกุลบุตรสุดท้าย
ชาวไทยของเราไปตลอด
อวสาน...”

อย่างไรบ้าง นี่เป็นคติอันสำคัญ เป็นราก
ฐานอันสำคัญที่เราทั้งหลายซึ่งเป็นผู้ใหญ่
ของเด็กไทยเราที่กำลังติดตามพ่อแม่มา
ตามแบบพิมพ์มา...

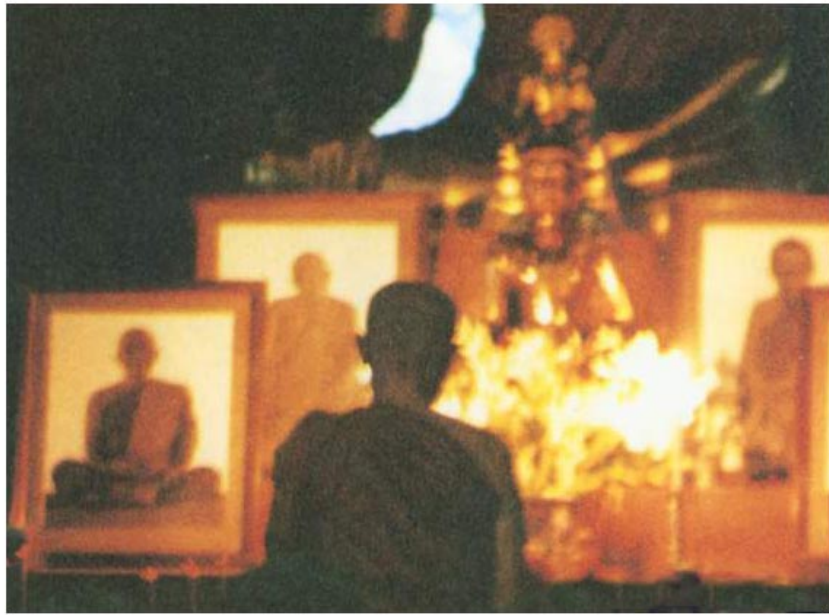
...แบบพิมพ์เป็นยังไง คือผู้ใหญ่
ของเรานี้ เวลานี้กำลังคับขัน ผู้ใหญ่ของ
ชาติไทยเราทุกคนฯ ตั้งหน้าตั้งตาช่วยเหลือ
กันเต็มกำลังความสามารถเอาสมบัติของ
ตนแต่ละคนฯ ออกไปเป็นเครื่องประดับให้
เป็นสมบัติของโลกสง่างามหมด นี้ผู้ใหญ่ก็
เป็นที่ภาคภูมิใจ เป็นคิตต์ตัวอย่างอันดีงาม

แก่กุลบุตรสุดท้ายภายหลังได้ดีมาก

และอันนี้ยังจะฝังใจของเด็กไทย
เราไปตลอดนะ ให้เป็นผู้เข้มแข็ง มั่นคงต่อ
ทุกสิ่งทุกอย่าง อันใดที่จะเป็นภัย พัดกัน
เลย...เรียกว่า ไม่ท้อถอย ไม่อ่อนแอ ไม่ล้ม
เหลว เพราะหัวหน้าพ่อแม่ปู่ย่าตายายของ
เด็กไทยเราเป็นผู้นำด้วยความกล้าหาญ
ชาญชัยทุกสิ่งทุกอย่าง...

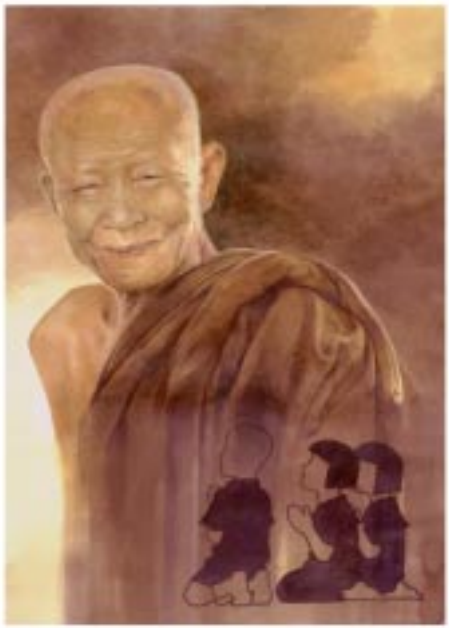
เด็กไทยเรา จะเป็นเด็กที่มีความ
แน่นอนมั่นคง มีหลักใจ มีหลักทุกอย่าง
ในประเทศไทยของเราแน่นอนมั่นคง
เพราะพวกเราทั้งหลายเป็นผู้นำ

สำคัญมาก ไม่ใช่เราทำนี้ จะ
เป็นประโยชน์เฉพาะปัจจุบัน ยังจะเป็น
ประโยชน์ต่อกุลบุตรสุดท้ายภายหลังต่อไป
อีก เรียกว่า ชาติไทยเราเป็นชาติที่แกร่ง
ด้วยความแน่นอนมั่นคงด้วยความเสีย
สละ ด้วยความรักชาติทุกคน...

ถ้าชาติไทยของเราต่างคนต่างมี
น้ำใจอย่างที่ว่า ให้เป็นอรรถเป็นธรรมแล้ว
ชาติไทยของเราจะแน่นอนนามันคง มีแต่คน
ดีทั่วประเทศเลย ถ้าเลว ก็เลวกันหมด
เลย...

“...การช่วยชาติคราวนี้
เราเห็นประโยชน์ทาง
ด้านจิตใจมากกว่าด้าน
วัตถุนะ...”

...เพราะฉะนั้นจึงตั้งหน้าตั้งตาให้
เป็นหลักเกณฑ์อันดี ให้เป็นคนดีมีศีลสง่า
แกกกุลบุตรสุดท้ายภายหลังซึ่งเป็นลูกไทย
ของเราสืบทอดต่อไปจากมรดกของพ่อแม่
ปู่ย่าตายายที่มอบให้ด้วยความเสียสละ
เพื่อชาติของตน เวลานี้กำลังหัวเลี้ยวหัวต่อ
ละ เอาให้เต็มเหนี่ยวเลยนะ อย่าถอยหลัง
เป็นอันขาด คราวนี้เป็นชาติที่พลีชีพเพื่อ
ชนะความจนให้ได้...”

“วัตถุกุ” เป็นพื้นฐาน...

“ธรรม” ออกกระจาย

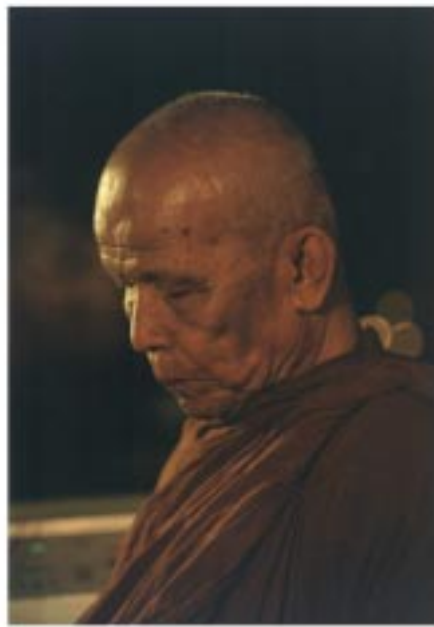
หลวงตาท่านชราภาพมากแล้ว แต่ท่านยังมีหัวใจเสียสละได้ ด้วยเห็นแก่พี่น้องร่วมชาติ ท่านจึงยอมผืนสังฆารแบกธาตุชั้นธรรมาภรณ์ ไปสงเคราะห์ตามสถานที่ต่างๆ ด้วยการแสดงธรรม

ความอดสาหัส วิริยะ พากเพียร เพื่อชาติถึงเพียงนี้ของท่าน ก็ด้วยหวังให้พี่น้องไทยเราทุกคน มีหลักธรรมประจำใจ มีความประพฤติดี มีศีลธรรมเป็นหลักยึด มีความประหยัดมรัยสัจจธรรม และรู้จักเมตตาเฉลี่ยเผื่อแผ่มน้ำใจ รู้จักเสียสละเพื่อผู้อื่น เพื่อสังคม เพื่อประเทศชาติ ดังคำกล่าวของท่านที่ว่า

“...การช่วยชาติคราวนี้ เราเห็นประโยชน์ทางด้านจิตใจมากกว่าด้านวัตถุนะ เพราะธรรมะจะกระจายออก เรียกว่าทั่วประเทศไทย... เพราะมันมีที่วิ มีวิทย์ พวกเทพและอะไรเรื่อยๆ

และเทศน์เราก็เทศน์ไม่หยุด ตั้งแต่เทศน์มานี้ เทศน์ไม่หยุด เทศน์ทุกแห่งทุกหน เทศน์กระจายออกไป มีทุกประเภทของการเทศน์ เทศน์สูงเทศน์ต่ำก็มี สูดยออดมีมีหมด ตามสถานที่ต่างๆ

ถ้ามีพระมาก ธรรมะจะสูง หมายถึงพระปฏิบัติ ถ้าพระทั่วๆ ไปเราไม่สนใจอะไร... เราเทศน์เน้นหนักทางจิตใจกับธรรม สารของที่ตั้งที่เกาะของใจคือธรรม เน้นหนักตรงนี้มาก เพราะฉะนั้นจึง

ว่าการก้าวเดินด้วยวัตถุกุนี้เป็นเพียงพื้นฐาน การก้าวเดินเฉยๆ หลักใหญ่เราอยู่กับธรรม

เพราะธรรมเกี่ยวข้องกับจิตใจ จิตใจเป็นเรื่องใหญ่โตมาก ทั้งวัตถุกุเหล่านี้ก็ต้องเกี่ยวข้องกับจิตใจ วัตถุกุช่วยชาติเหล่านี้ละ ความเป็นอยู่ของประชาชน ก็จะค่อยกระเตื้องขึ้นมา ไม่ล้มเนื้อล้มตัวจนเกินไป จะรู้ตัวเรื่องประหยัดบ้าง...”

การช่วยชาติครั้งนี้จึงเป็นมหา มงคลยิ่ง มีความหมายที่ละเอียดลอบลึกซึ้ง มีคุณประโยชน์อย่างใหญ่หลวงแก่พี่น้องชาวไทย และสิ่งนี้ย่อมเป็นคติตัวอย่างอันดีงามแก่กุลบุตรสุดท้ายภายหลังต่อไป อีกนานแสนนาน...

